

Egzamin
Prawo międzynarodowe publiczne
SSP II
21 czerwca 2023 r.

Warunki egzaminu:

1. Czas na udzielenie odpowiedzi w ramach egzaminu – 3,5 h (rozpoczęcie egzaminu: 21 czerwca 2023 r., godz. 11.30).
2. Warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie 60 punktów na 100 możliwych (z uwzględnieniem maksymalnie 20 punktów za ocenę z ćwiczeń).
3. Należy pisać wyraźnie (czytelnie) i z interlinią 1,5!
4. Naruszenie wymogu samodzielnej pracy oznacza utratę terminu.
5. W wypadku zadania nr 1 na końcu odpowiedzi należy sporządzić notę bibliograficzną (listę wykorzystanych źródeł).

1. Państwo X ratyfikowało Konwencję RE o zapobieganiu terroryzmowi 3 kwietnia 2005 r. W marcu 2006 r. Mkuu Wa Upelelezi H.P., szef rządu państwa X, przesłał do depozytariusza Konwencji dokument zatytułowany „Zastrzeżenie (*Hii sio dharau*)”. Rząd państwa X stwierdzał w nim, że „art. 11 ust. 1 należy stosować w sposób niestojący na przeszkodzie wprowadzeniu środków ochrony młodzieży w celu udzielenia pomocy nieletnim, którzy popełnili czyny odpowiadające przestępstwu, o których mowa w art. 5-7 i 9 niniejszej Konwencji.” Umawiające się państwa A i B w odpowiedzi na to działanie poinformowały w lutym 2007 r., że akceptują treść dokumentu. Z kolei państwo Y, strona Konwencji, w sierpniu 2007 r. zgłosiło względem państwa X formalny sprzeciw, stwierdzając, że przedłożony dokument nie wywołuje żadnych skutków prawnych w odniesieniu do Konwencji. Wszystkie pozostałe państwa umawiające się oraz państwa-strony nie zabrały w tej sprawie głosu.

W roku 2009 szef rządu państwa X skierował do depozytariusza Konwencji kolejną formalną notę, tym razem zawierającą dokument zatytułowany „Deklaracja interpretacyjna (*Hii si kauli ya kutafsir*)”. Stwierdzono w niej wyraźnie, że art. 20 należy rozumieć i stosować tak, aby możliwe było „w wyjątkowych okolicznościach prawo do odmowy ekstradycji za jakiegokolwiek przestępstwo, o którym mowa w art. 5-7 i 9 Konwencji, które państwo X uważa za przestępstwo polityczne, przestępstwo związane z przestępstwem politycznym lub przestępstwo inspirowane motywami

politycznymi.” Ponadto rząd państwa X podkreślił w Deklaracji, że „w przypadku zastosowania art. 20 ust. 1 Konwencji państwo X jest związane ogólną zasadą prawa *aut dedere aut judicare*, mając jednocześnie wzgląd na zasady jurysdykcji swoich sądów.” Tym razem żadne z państw umawiających się oraz stron Konwencji nie zareagowało na fakt złożenia u depozytariusza tego rodzaju dokumentu.

W świetle powyższego należy zwrócić uwagę, że państwa Y i Z przed przystąpieniem do Konwencji zawarły w roku 2003 umowę międzynarodową, w której ustaliły, że we wzajemnych relacjach jurysdykcja terytorialna jest najbardziej odpowiednią jurysdykcją do ścigania. Przystępując razem do Konwencji w czerwcu 2007 r. zgłosiły wspólnie Memorandum, z którego wynikało, że artykuł 14 ust. 5 Konwencji należy stosować zgodnie ze znaczeniem wynikającym z ich dwustronnej umowy międzynarodowej (2003). Reagując na to zachowanie i mając na uwadze przedmiotowy sprzeciw państwa Y z sierpnia 2007 r. państwo X w reakcji na przystąpienie państwa Y do Konwencji, powiązane ze zgłoszeniem niedopuszczalnego, w jego ocenie, zastrzeżenia, we wrześniu 2007 r. sformułowało wobec niego swój sprzeciw.

W 2010 r. między państwami X i Y zaszła konieczność łącznego zastosowania artykułów 11 ust. 1, art. 20 oraz art. 14 ust. 5 Konwencji. Podkreślając znaczenie celu i przedmiotu Konwencji, państwa X i Y postanowiły rozstrzygnąć swój spór dotyczący zakresu przedmiotowego zastosowania Konwencji we wzajemnych relacjach na drodze sądowej. Mocą zawartej przez siebie umowy kompromisowej pominęły MTS i powierzyły spór do rozstrzygnięcia trybunałowi arbitrażowemu *ad hoc*, który stwierdził, że ma w sprawie jurysdykcję. **[50 pkt]**

Zarysuj kształt orzeczenia trybunału arbitrażowego (sentencji) w części dotyczącej kluczowych elementów rozstrzyganego sporu (1). Uwzględnij w ramach sędziowskiego wyводу (uzasadnienia sentencji) ocenę prawidłowości kluczowych dla rozstrzygnięcia sporu postaw przyjmowanych przez występujące w kazusie państwa i powiązanej z nimi argumentacji (2). Rzecz uzasadniając, odwołuj się również do doktryny i orzecznictwa sądów międzynarodowych lub krajowych (3).

Wszystkie państwa są związane Konwencją wiedeńską z 1969 r. o prawie traktatów, Kartą Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz umowami międzynarodowymi wymienionymi w Załączniku do Konwencji. W pozostałym zakresie państwa te w odniesieniu do przedmiotu sporu są związane odnośnymi normami, regulami i zasadami powszechnego prawa międzynarodowego.

2. „My Ludy Narodów Zjednoczonych, zdecydowane [...] stworzyć warunki umożliwiające utrzymanie sprawiedliwości i poszanowanie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych i innych źródeł prawa międzynarodowego [...]”. **[30 pkt]**

Od spełnienia jakich warunków jest uzależnione osiągnięcie tego celu? Odpowiedź uzasadnij.